

Lovforslag nr. L 43. Fremsat den 30. oktober 1996 af kulturministeren (Jytte Hilden)

Forslag

til

Lov om film

Kapitel 1

Formål

§ 1. Lovens formål er at fremme filmkunst, filmkultur og biografkultur i Danmark.

Stk. 2. Ved film forstås i denne lov levende billeder af enhver art uanset optagelses- og forevisningsform, herunder fotografiske film og videogrammer, bortset fra tv-udsendelser.

Kapitel 2

Det Danske Filminstitut

§ 2. Det Danske Filminstitut har følgende opgaver:

- 1) At yde økonomisk støtte til udvikling, manuskriptudarbejdelse, produktion, lancering og forevisning af danske film og at sikre distribution af danske film.
- 2) At udbrede kendskabet til danske og udenlandske film i Danmark og at fremme salget af og kendskabet til danske film i udlandet.
- 3) At sikre bevarelsen af film og dokumentationsmateriale om film, at indsamle film- og tv-litteratur, at forske og at gøre samlingerne tilgængelige for offentligheden.
- 4) At sørge for et bredt udbud af publikumsrettede aktiviteter om film.
- 5) At sikre en løbende dialog med filmbranchen og væsentlige brugergrupper om instituttets virksomhed.
- 6) At fremme professionelt eksperimenterende filmkunst og talentudvikling gennem drift af værksteder.
- 7) At sikre produktion af oplysende film bl.a. til undervisningsbrug.

Stk. 2. Instituttet kan yde støtte til den selv-

ejende institution Det Danske Filmstudie og anden filmstudievirksomhed.

Bestyrelse

§ 3. Det Danske Filminstitut ledes af en bestyrelse på indtil 7 medlemmer, der beskikkes af kulturministeren.

Stk. 2. 3 medlemmer udpeges af kulturministeren og skal repræsentere kulturel, mediemæssig og ledelsesmæssig indsigt.

Stk. 3. Rådet for Spillefilm, Rådet for Kort- og Dokumentarfilm og Museumsrådet, jf. § 8, udpeger hver et medlem til bestyrelsen.

Stk. 4. Medarbejderne ved instituttet kan vælge et medlem til bestyrelsen.

Stk. 5. Blandt bestyrelsens medlemmer udpeger kulturministeren formand og næstformand.

Stk. 6. Medlemmer af bestyrelsen må ikke være repræsentanter for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film eller have filmfaglige tillidsposter. Kulturministeren kan i særlige tilfælde fravige denne bestemmelse.

Stk. 7. Medlemmer af bestyrelsen må ikke være ansat i de konsulentstillinger, der er nævnt i § 4, stk. 4 og 5, og må ikke være medlemmer af de råd, der er nævnt i § 8.

Stk. 8. Beskikkelserne gælder for 4 år. Umiddelbar genbeskikkelse kan kun finde sted én gang. Udtræder et medlem i beskikkelsesperioden, beskikkes et nyt medlem for den resterende del af perioden.

Stk. 9. Bestyrelsen fastsætter selv sin forretningsorden.

§ 4. Bestyrelsen er den øverste ledelse af Det Danske Filminstitut og har ansvaret for fastsættelse og opfølgning af instituttets overordnede målsætninger til fremme af dansk film.

Stk. 2. Bestyrelsen har over for kulturministeren det overordnede ansvar for overholdelsen af de bestemmelser, der er fastsat for instituttets virksomhed.

Stk. 3. Bestyrelsen ansætter en direktion.

Stk. 4. Bestyrelsen ansætter efter indstilling fra Rådet for Spillefilm indtil 3 konsulenter samt en børnefilmkonsulent for spillefilmområdet, jf. § 6.

Stk. 5. Bestyrelsen ansætter efter indstilling fra Rådet for Kort- og Dokumentarfilm indtil 3 konsulenter samt en børnefilmkonsulent for kort- og dokumentarfilmområdet, jf. § 6.

Stk. 6. Bestyrelsen nedsætter de råd, der er nævnt i § 8.

Direktion

§ 5. Den daglige ledelse af Det Danske Filminstitut varetages af en direktion, som ledes af en administrerende direktør.

Konsulentordningen mv.

§ 6. Konsulenterne foretager den endelige kunstneriske vurdering af manuskript- og produktionsforslag og afgiver forslag til direktionen om anvendelsen af de midler, som er til rådighed til manuskriptudarbejdelse og produktion af spillefilm og kort- og dokumentarfilm og til indkøb af kort- og dokumentarfilm, jf. dog § 7.

Stk. 2. Konsulenterne må ikke være repræsentanter for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film eller have filmfaglige tillidsposter.

§ 7. Det Danske Filminstitut kan efter nærmere regler herom fastsat af Kulturministeren i den vedtægt, der er nævnt i § 10, yde støtte med op til 60 procent af omkostningerne til produktion af spillefilm uden forudgående konsulentbehandling.

Råd

§ 8. Rådet for Spillefilm, Rådet for Kort- og Dokumentarfilm og Museumsrådet rådgiver Det Danske Filminstituts ledelse om henholdsvis spillefilm, kort- og dokumentarfilm

og om instituttets museumsvirksomhed. Hvert råd består af 5 medlemmer, som udpeges for en periode af 4 år. Umiddelbar genudpegnings kan kun finde sted én gang. Udtræder et medlem i perioden, udpeges et nyt medlem for den resterende del af perioden.

Stk. 2. Rådet for Spillefilm består af 3 repræsentanter for filmbranchen og 2 medlemmer med mediemæssig og kulturel indsigt.

Stk. 3. Rådet for Kort- og Dokumentarfilm består af 3 repræsentanter for filmbranchen og 2 medlemmer med mediemæssig og kulturel indsigt.

Stk. 4. Medlemmer af Museumsrådet skal repræsentere museumsfaglig, filmhistorisk, forskningsmæssig og branchemæssig indsigt.

Stk. 5. Rådene vælger selv formand og næstformand.

Stk. 6. Rådernes forretningsorden fastsættes af bestyrelsen efter indstilling fra rådene.

Stk. 7. Medlemmer af rådene må ikke være ansat i de konsulentstillinger, der er nævnt i § 4, stk. 4 og 5.

Kontaktudvalg

§ 9. Til at varetage kontakten med Det Danske Filminstituts brugere og publikum nedsætter bestyrelsen et kontaktudvalg, der sammensættes af bruger- og publikumorganisationer og interessegrupper. Kontaktudvalget har til opgave at følge instituttets virksomhed og kan afgive forslag herom til bestyrelsen. Kontaktudvalget mødes mindst én gang årligt.

Vedtægt

§ 10. Kulturministeren fastsætter efter drøftelse med bestyrelsen i en vedtægt nærmere regler om Det Danske Filminstituts opgaver og kan herunder bestemme, at instituttet har flere opgaver inden for filmområdet end dem, der er nævnt i § 2. I vedtægten fastsættes endvidere nærmere regler om udpegnings af en medarbejderrepræsentant til bestyrelsen, jf. § 3, stk. 4, om instituttets interne kompetencefordeling, om udpegnings og sammensætning af og opgaver mv. for de råd og det kontaktudvalg, der er nævnt i § 8 og § 9, om konsulentordningen, jf. § 6, og om støtte til produktion uden forudgående konsulentbehandling, jf. § 7.

Bevillinger

§ 11. På de årlige finanslove fastsættes særskilte produktionsbevillinger til henholdsvis spillefilm og kort- og dokumentarfilm.

Stk. 2. Mindst 25 procent af de midler, som afsættes til produktion af spillefilm og til produktion af kort- og dokumentarfilm, skal anvendes til film for børn og unge.

Kapitel 3

Afleveringspligt

§ 12. Af enhver dansk film, der forevises offentligt, skal producenten på begæring aflevere et eksemplar til Det Danske Filminstitut og et fuldstændigt sæt af de til reklame- og undervisningsbrug fremstillede billeder og materiale mv. fra filmen. Såfremt der efter denne lov er ydet støtte til filmens produktion, skal afleveringen ske vederlagsfrit.

Stk. 2. To år efter en dansk films første offentlige forevisning i Danmark skal producenten af egen drift vederlagsfrit aflevere en god kopi af filmen til instituttet.

Stk. 3. Negativer til danske film, der har været forevist offentligt, og negativer til de til reklame- og undervisningsbrug fremstillede billeder fra film må ikke tilintetgøres, førend de vederlagsfrit har været tilbudt instituttet og dette har erklæret ikke at ville overtage dem.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse på danske film, der ikke har været forevist offentligt, men som har været sat i distribution med henblik på at nå ud til bredere kredse.

Stk. 5. Kan producenten ikke entydigt identificeres, kan instituttet bestemme, at afleveringspligten overgår til distributøren.

§ 13. Af enhver dansk film, der distribueres og sælges i Danmark i videokassetteform i over 50 eksemplarer, skal distributøren af egen drift vederlagsfrit aflevere en ubrugt kopi til Det Danske Filminstitut.

§ 14. Afgår den afleveringspligtige ved døden, eller kommer han under konkurs, påhviler afleveringspligten boet.

§ 15. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om afleveringsformen, herunder om afleveringsterminer, samt om hvilke oplysninger der skal ledsage det afleverede, og i hvilke

tilfælde Det Danske Filminstitut kan yde delvis godtgørelse af udgifter forbundet med afleveringen.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om bevaring og tilgængelighed af de afleverede film og videogrammer.

Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om, at visse typer film og videogrammer undtages fra afleveringspligten, og om kassation af eksemplarer, som ikke skønnes egnede til bevaring.

§ 16. Det Danske Filminstitut må ikke forretningsmæssigt udnytte det materiale, som er afleveret til instituttet i henhold til § 12 og § 13.

Kapitel 4

Danske og koproducerede film

§ 17. Ved en dansk film forstås i denne lov en film, der har dansk producent. Endvidere skal filmen være indspillet på dansk eller rumme en særlig kunstnerisk eller teknisk indsats, som medvirker til fremme af filmkunst og filmkultur i Danmark.

Stk. 2. Ved en dansk producent forstås

- 1) en person, der har dansk statsborgerskab eller har bopæl her i landet,
- 2) et aktieselskab eller anpartsselskab, der er registreret her i landet,
- 3) en statslig eller kommunal institution,
- 4) et andet her i landet hjemmehørende selskab med begrænset ansvar, herunder fonde og foreninger, hvis direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne har dansk statsborgerskab eller har bopæl her i landet, eller
- 5) et udenlandsk aktieselskab eller anpartsselskab, der har indregistreret filial hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, eller et andet udenlandsk selskab med begrænset ansvar, for så vidt filialbestyreren har dansk statsborgerskab eller har bopæl her i landet.

Stk. 3. En film, der er optaget ved samarbejde med en eller flere udenlandske producenter og mindst én dansk producent (koproduktion), kan betragtes som dansk under forudsætning af, at der er et rimeligt forhold mellem den danske og den udenlandske økonomiske indsats og indflydelse på produktionen og mellem indsatsen fra hver side af arbejdet i kunstnerisk eller i teknisk henseende.

Stk. 4. Kravet om bopæl, statsborgerskab, hjemsted mv. her i landet efter stk. 2 bortfal-

der, hvis internationale aftaler, herunder Traktaten om Det Europæiske Fællesskab, Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og Overenskomsten om Fællesnordisk Arbejdsmarked, kræver det.

Kapitel 5

Kommunal og amtskommunal filmvirksomhed

§ 18. Kommuner og amtskommuner kan drive virksomhed for filmproduktion, filmforevisning og filmudlejning og kan yde støtte i form af tilskud, lån eller garanti for lån til filmproduktion, filmudlejning og biografvirksomhed.

Kapitel 6

Medierådet for Børn og Unge

§ 19. Kulturministeren nedsætter Medierådet for Børn og Unge, som skal vejlede forældre m.fl. om egnetheden af film mv. for børn og unge. Medierådet skal derudover rådgive og bistå ministeren og kan på eget initiativ behandle ethvert spørgsmål om films egnethed for børn og unge.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om Medierådet, herunder om rådets sammensætning.

§ 20. Film, der vises offentligt for, eller sælges, udlejes eller udlånes offentligt i Danmark til børn og unge, skal forinden indsendes til gennemsyn i Medierådet for Børn og Unge.

Stk. 2. Medierådet foretager på baggrund af gennemsynet, jf. stk. 1, en vurdering af filmenes egnethed for børn og unge. Afgørelsen træffes på baggrund af en vurdering af, om filmene kan antages at være skadelige for børn og unge. Rådet kan til brug for vurderingen indkalde nærmere oplysninger om filmenes indhold.

Stk. 3. Kulturministeren fastsætter efter drøftelse med Medierådet nærmere regler for vurderingen af films egnethed for bestemte aldersgrupper. Kulturministeren kan i denne forbindelse fastsætte regler om, at visse kategorier af film er undtaget fra pligten til at indsende film til gennemsyn, jf. stk. 1.

Stk. 4. Kulturministeren kan i samråd med Medierådet fastsætte regler om, at film, der af rådet er vurderet som uegnede for børn i bestemte aldersgrupper, ikke må vises offentligt for børn i disse aldersgrupper, medmindre

børnene har følgeskab af én af forældrene eller en anden voksen.

Stk. 5. Kulturministeren kan endvidere i samråd med Medierådet fastsætte regler om, at film, der af rådet er vurderet som uegnede for børn i bestemte aldersgrupper, ikke må sælges, udlejes og udlånes offentligt i Danmark til børn i disse aldersgrupper, medmindre én af forældrenes samtykke foreligger.

Stk. 6. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med Medierådets vurdering af film opkræves gebyr til hel eller delvis dækning af udgifter forbundet hermed. Gebyrernes størrelse fastsættes af kulturministeren.

§ 21. Den, der foreviser film offentligt, eller den, der erhvervsmæssigt sælger, udlejer eller på anden måde udbreder film offentligt i Danmark, har pligt til efter nærmere regler herom, fastsat af kulturministeren, at mærke eller på anden måde oplyse om films egnethed for børn og unge i overensstemmelse med Medierådet for Børn og Unges vurderinger herom.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter efter drøftelse med Medierådet nærmere regler om mærkning mv. og kan herunder bestemme, at visse film skal mærkes mv. uden rådets vurdering, og at visse film kan undtages fra mærkning mv.

Kapitel 7

Klager

§ 22. Klager over afgørelser, som er truffet af Det Danske Filminstitut i henhold til denne lov eller efter regler fastsat i medfør af loven, kan kun indbringes for kulturministeren, hvis klagen vedrører retlige spørgsmål.

§ 23. Klager over afgørelser, som er truffet af Medierådet for Børn og Unge i henhold til denne lov eller efter regler fastsat i medfør af loven, kan kun indbringes for kulturministeren, hvis klagen vedrører retlige spørgsmål.

Stk. 2. Kulturministeren kan dog fastsætte regler om videregående klageadgang for afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af § 20, stk. 4 og 5.

Kapitel 8

Regnskab og revision

§ 24. De, der modtager tilskud i henhold til denne lov, skal aflægge regnskab herfor. Regnskabet revideres af den af tilskudsmodtageren valgte revisor i henhold til reglerne om god revisionsskik.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler for regnskabsaflæggelsen, herunder om revisionskompetencen og revisionens udførelse.

Kapitel 9

Straffebestemmelser

§ 25. Overtrædelser af § 12, § 13, § 20, stk. 1 og § 21, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 2. I regler, som udstedes i medfør af lovens § 15, § 20, stk. 4 og 5 og § 21, stk. 2 kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 26. Kulturministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Kulturministeren kan herunder fastsætte, at lovens bestemmelser træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte, at følgende love eller dele af følgende love ophæves:

- 1) filmloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 342 af 2. maj 1996

- 2) lov om filmcensur, jf. lovbekendtgørelse nr. 211 af 30. maj 1980

- 3) lov om mærkning af videogrammer, jf. lovbekendtgørelse nr. 34 af 25. januar 1996.

Stk. 3. Regler, der er fastsat med hjemmel i de love, der er nævnt i stk. 2, bortset fra bekendtgørelse nr. 283 af 30. april 1993 om fremgangsmåden ved indeholdelse i løn mv. for misligholdte lån ydet i henhold til den tidligere lovgivning om film og biografer, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 4. Den siddende bestyrelse for Det Danske Filminstitut nedsætter det i § 8 nævnte Råd for Spillefilm første gang.

Stk. 5. Den siddende bestyrelse for Statens Filmcentral nedsætter det i § 8 nævnte Råd for Kort-og Dokumentarfilm første gang.

Stk. 6. Kulturministeren beskikker det i § 8 nævnte Museumsråd første gang.

Stk. 7. Bestemmelserne i kapitel 6 om Medierådet for Børn og Unge gælder for film, der forevises offentligt, fremstilles eller indføres med henblik på erhvervsmæssig salg eller udleje eller anden offentlig udbredelse i Danmark, efter at kulturministeren har nedsat Medierådet og har udstedt regler i medfør af § 19, § 20 og § 21.

Stk. 8. Afgørelser om films egnethed for børn under henholdsvis 12 og 16 år, truffet i henhold til lov om filmcensur, jf. lovbekendtgørelse nr. 211 af 30. maj 1980, og lov om mærkning af videogrammer, jf. lovbekendtgørelse nr. 34 af 25. januar 1996, skal fra tidspunktet for ikrafttrædelsen af denne lovs kapitel 6 betragtes som en vurdering af films egnethed for børn og unge, jf. § 20, stk. 2.

§ 27. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget omhandler:

1. Ny organisationsstruktur for filminstitutionerne
2. Nyt medieråd for børn og unge

A. Baggrunden for lovforslaget

1. Ny organisationsstruktur for filminstitutionerne

Filmhuset i København skal bl.a. huse Det Danske Filminstitut, Statens Filmcentral og Det Danske Filmmuseum og samtidig danne ramme omkring et bredt udbud af publikumsrettede aktiviteter. Filmhuset skal således være et kraftcenter og samlingspunkt for udviklingen af dansk film og filmkultur.

I forbindelse med de tre filminstitutioners indflytning i Filmhuset har det været naturligt at rejse spørgsmålet om, hvilke organisatoriske forandringer der vil være hensigtsmæssige, hvis visionerne med Filmhuset skal realiseres. Derfor bad kulturministeren konsulentfirmaet Performance A/S om at undersøge, om det ville være hensigtsmæssigt at ændre organisationen af filminstitutionerne i forbindelse med indflytningen i Filmhuset.

På baggrund af ca. 60 interview af bl.a. folk fra filmbranchen og medarbejdere, bestyrelsesmedlemmer og medlemmer af den daglige ledelse i de 3 institutioner afgav konsulentfirmaet sin rapport den 31. marts 1996. Resumé af rapporten er optrykt som bilag til lovforslaget. Hovedindholdet af det forslag, som konsulentfirmaet fremkom med i rapporten, var, at Det Danske Filminstitut, Statens Filmcentral og Det Danske Filmmuseum skal samles i én institution med én bestyrelse. Forslaget har været udgangspunkt for en dialog mellem filminstitutionerne, filmbranchen og Kulturministeriet, hvorefter et udkast til ny filmlov blev udsendt til høring i en bred kreds i slutningen af maj.

I lovforslaget foreslås det at samle de opgaver, som i dag varetages af Det Danske Filminstitut, Statens Filmcentral og Det Danske Filmmuseum, i én fælles institution, der skal have navnet Det Danske Filminstitut. De tre institutioner er enige om, at dette

navn er bedst egnet til at give den nye institution en samlet profil såvel i Danmark som i udlandet, hvor »Film Institute« er en almindelig betegnelse for en institution af denne art. Der lægges samtidig vægt på både at videreføre de traditioner, som de tre institutioner har oparbejdet gennem deres mangeårige virke, og at udnytte de nye muligheder for samarbejde på tværs af de tidligere institutioners områder, der opstår efter indflytningen i Filmhuset.

2. Nyt medieråd for børn og unge

Fremskridtspartiet fremsatte den 12. marts 1996 forslag til lov om ophævelse af lov om filmcensur og af lov om mærkning af videogrammer (L 217), som under lovforslagets 1. behandling i Folketinget blev støttet af et flertal af partierne.

Da det fortsat vurderes som væsentligt, at forældrene m.fl. informeres om, hvorvidt film kan antages at være egnede eller ej for børn og unge, har regeringen besluttet, at der i stedet skal oprettes et råd med repræsentanter fra bl.a. filmbranchen og personer med professionel viden om børn og unge, som skal vejlede forældre m.fl. om films egnethed for børn og unge, jf. kapitel 6 i lovforslaget.

Forslaget stemmer godt overens med de anbefalinger, som i marts 1995 blev offentliggjort af det udvalg, som regeringen havde nedsat om de levende billeders skadelige virkninger i forhold til børn og unge. Rapporten »Medievold – børn og unge« anbefaler en styrkelse af oplysningen til forældre om levende billeders indflydelse på børn og unge i både positiv og negativ retning, således at forældrene

- holder sig orienteret om, hvad deres børn ser
- taler med børnene og de unge om det set
- hjælper børnene til at finde programmer, der passer til deres udviklingstrin
- taler med børnene og de unge om de voldsskilddringer, de ser og om voldens funktion i programmerne.

Bl.a. i lyset af det store medieudbud fra de mange tv-kanaler er der også internationalt overvejelser om at flytte vægten fra censur til oplysning. På en nylig afholdt international filmcensurkonference i London blev de nyeste forskningsresultater i levende bil-

leders påvirkning af børn og unge fremlagt. En af konklusionerne var, at medieudbuddet nu er så stort og varieret, at forbud og kontrol ikke længere er effektive midler til beskyttelse af børn og unge mod skadelige påvirkninger fra levende billeder, men at vejledningen af forældrene og medieundervisningen af børnene bør styrkes.

Intentionen med oprettelsen af Medierådet sker på denne baggrund med henblik på at styrke den oplysende virksomhed om film i forhold til forældrene og andre, der beskæftiger sig med børn og unge.

Lovforslaget omfatter – som det fremgår af § 1, stk. 2 – ikke tv-udsendelser. Men det vil være naturligt, at Medierådet og tv-stationerne indleder en dialog om tv-udsendelsers påvirkning af børn og unge og om oplysning og vejledning herom.

B. De gældende regler

1. Ny organisationsstruktur for filminstitutionerne

Den gældende lov om film (lov nr. 218 af 5. april 1989) blev vedtaget af Folketinget den 30. marts 1989 og trådte i kraft den 1. maj 1989 (se Folketingstidende 1988-1989, sp. 1008-1024, sp. 7918-7919 og sp. 8232-8233).

Baggrunden for lovforslaget var bl.a. ønsket om at fremme et flerstrengt filmstøttesystem og at sikre en bedre udnyttelse af de statslige bevillinger til film.

På spillefilmområdet blev den såkaldte 50/50-ordning indført, som indebar, at der kan ydes støtte til produktion af spillefilm uden forudgående konsulentvurdering af filmenes kunstneriske kvalitet. Der kan herefter ydes støtte med 50 procent af de budgetterede produktionsomkostninger, dog ikke over et vist maksimum, der blev fastsat til 3,5 mio. kr. pr. film. Med vedtagelsen af loven fulgte en bevillingsforøgelse til formålet.

På kort- og dokumentarfilmområdet blev det præciseret, at Statens Filmcentral også har til opgave at distribuere film til enkeltpersoner.

For Det Danske Filmmuseum blev der indført en hjemmel til at udvide deponeringsordningen til også at omfatte videogrammer.

I bestyrelsen for Det Danske Filminstitut og Statens Filmcentral blev filmbranchen repræsenteret som tilforordnede i stedet for som medlemmer. Baggrunden var, at habilitetsproblemer i for høj grad havde udgjort et problem for bestyrelsens arbejde.

Filmjuryen og Børnefilmrådet blev nedlagt.

Reglerne om offentlig filmforevisning, som betød, at man skulle have tilladelse fra politiet til at drive biograf, blev ophævet.

Den Danske Filmskole blev udskilt til en særlig paragraf.

Ved § 13 i lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om inddrivelse af offentlige fordringer lønindeholdelse mv. (lov nr. 380 af 6. juni 1991), der blev vedtaget af Folketinget den 30. maj 1991 og trådte i kraft den 7. juni 1991 (se Folketingstidende 2. samling sp. 5362-5403, sp. 6818-6826, sp. 7179-7183) indsattes efter § 23 i kapitel 8 § 23 a vedrørende fremgangsmåden ved indeholdelse af løn m.v. for misligholdte lån ydet i henhold til den tidligere lovgivning om film og biografer. Bekendtgørelse herom trådte i kraft den 14. maj 1993.

Ved lov om videregående kunstneriske uddannelser, der blev vedtaget af Folketinget den 22. april 1994 og trådte i kraft den 1. august 1994 (se Folketingstidende sp. 6005-6019, sp. 8766-8768, sp. 9794-9795) ophævedes filmlovens § 22 om Den Danske Filmskole. Filmskolen henhører fremover under lov om videregående kunstneriske uddannelser.

Loven blev med de af ændringslovene følgende ændringer optrykt som lov bekendtgørelse nr. 342 af 2. maj 1996.

2. Nyt medieråd for børn og unge

Den gældende lov om filmcensur (lov nr. 135 af 29. marts 1969) blev vedtaget af Folketinget den 29. marts 1969 og trådte i kraft den 1. juli 1969. (Se Folketingstidende sp. 226, sp. 591-610, sp. 4659-4673 og sp. 4798). Loven indebærer, at enhver film, der forevises offentligt for børn under 12 og 16 år, forinden af Statens Filmcensur skal være godkendt for børn i den pågældende aldersgruppe. Overtrædelse heraf straffes med bøde. Statens Filmcensurs afgørelse træffes på baggrund af en vurdering af, om filmen kan antages at være skadelig for børn.

Lov nr. 169 af 14. maj 1980 (se Folketingstidende, 2. samling, sp. 4105-4119, sp. 8572-8573, sp. 8764-8767) om ændring af lov om filmcensur, der trådte i kraft den 1. august 1980, indebar at lovens bestemmelser blev udvidet til også at omfatte videogrammer. Der blev indført en ny bestemmelse om, at en film kan tillades for alle, men frarådes for børn under 7 år. Endelig blev der givet hjemmel til en præcisering af reglerne om, hvordan annoncering af filmcensurens afgørelser skal ske. Loven blev med de af ændringsloven følgende ændringer optrykt som bekendtgørelse nr. 211 af 30. maj 1980.

Den gældende lov om mærkning af videogrammer (lov nr. 435 af 1. juni 1995) (se Folketingstidende sp. 7071-7083, sp. 11509-11512, sp. 11701-11702), der blev vedtaget af Folketinget den 24. maj 1994, trådte i kraft den 1. maj 1995. I loven blev der fastsat regler om, at videogrammer (videofilm) skal forsynes med oplysning om deres egnethed for børn og unge under 12 og 16 år. Statens Filmcensur har foretaget vurde-

ringen af videogrammets egnethed. Videogrammer, der er mærket som uegnede for børn og unge under 12 eller 16 år, må ikke sælges eller udlejes til disse aldersgrupper. Sælgere og udlejere af videogrammer kan straffes med bøde, hvis videogrammet enten ikke er mærket eller på trods af mærkningen udleveres til de nævnte aldersgrupper.

Ved lov nr. 1084 af 20. december 1995 (se Folketings Tidende sp. 602-603, sp. 1805-1806 og sp. 1895), der trådte i kraft den 21. december 1995 ophævedes en revisionsbestemmelse i § 9, stk. 3. Loven blev med de af ændringsloven følgende ændringer optrykt som lovbekendtgørelse nr. 34 af 25. januar 1995.

C. Lovforslaget

Lovforslaget er udformet som en rammeloV i den forstand, at det overlades til kulturministeren – i overensstemmelse med lovforslagets bemærkninger – at fastsætte de nærmere regler om bl.a. opgaver og intern kompetencefordeling for Det Danske Filminstitut og om Medierådet for Børn og Unge vurderings- og vejledningsvirksomhed. Baggrunden herfor er, at på et område som levende billeder, hvor teknologien og vilkårene for produktion og formidling udvikler sig hurtigt, vil en detaljeret fastlæggelse af opgaver mv. i loven være uhensigtsmæssig. Der bør være mulighed for, at den nye bestyrelse for Det Danske Filminstitut og det nye Medieråd selv er med til at udfylde de rammer, inden for hvilke de skal agere.

1. Ny organisationsstruktur for filminstitutionerne

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

- Det Danske Filminstitut etableres som én institution med opgaver inden for spillefilm, kort- og dokumentarfilm og museumsvirksomhed
- Institutets øverste ledelse varetages af en bestyrelse med indtil 7 medlemmer.
- Den daglige ledelse af instituttet varetages af en direktion, som ledes af en administrerende direktør.
- Der nedsættes et Råd for Spillefilm, et Råd for Kort- og Dokumentarfilm og et Museumsråd, som rådgiver instituttets ledelse om spillefilm, kort- og dokumentarfilm og om instituttets museumsvirksomhed. Hvert af de tre råd udpeger et medlem til instituttets bestyrelse uden for rådernes egen kreds.

I lovforslaget er det som en ny opgave fastsat, at instituttet skal sørge for publikumsrettede aktiviteter om film, og på museumsområdet er det fastsat, at instituttet bl.a. har som opgave at forske. Generelt er

det tanken, at museets virksomhed i de kommende år skal styrkes og synliggøres.

Det Danske Filminstituts nuværende støtte til film uden forudgående konsulentbehandling, ofte benævnt »fifty-fifty-ordningen«, foreslås ændret til en »60-40-ordning«, således at der kan ydes tilskud på op til 60 procent af produktionsomkostningerne. Baggrunden for ændringen er, at markedsvilkårene for dansk film igennem de seneste 10 år er blevet sværere på grund af øgede udgifter til bl.a. lancering og markedsføring.

Der er desuden foretaget en justering af reglerne om afleveringspligt af film. Hensigten med ændringerne er en modernisering efter principperne bag de igangværende tanker om revision af den generelle pligt af leveringslov, således at reglerne støtter instituttet i dets kulturbevarende opgave og dets nye rolle bl.a. som forskningsbærende institution.

Efter aftale med Hypotekbanken, der administrerer tilbagebetalingen af lån ydet i henhold til den tidligere filmlovgivning, viderefører lovforslaget ikke bestemmelsen i den gældende filmlovs § 23 A. Bestemmelsen åbner mulighed for adgang til indeholdelse i løn mv. for misligholdte lån. Lånemuligheden ophørte imidlertid i 1981, og der er nu kun et lån under normal afvikling tilbage, mens 4 lån er misligholdte og er overgået til restanceinddrivelse. To af debitorerne er bosat i udlandet.

Herudover er der i forhold til den gældende filmlov foretaget en række redaktionelle ændringer af bestemmelserne om institutionens opgaver og konsulentordningen, jf. bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

2. Medierådet for Børn og Unge

Lovforslagets bestemmelser om oprettelse af et Medieråd, der skal vejlede om films egnethed for børn og unge, afløser lov om filmcensur og lov om mærkning af videogrammer.

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

- Kulturministeren nedsætter Medierådet for Børn og Unge, som skal vejlede forældrene m.fl. om films egnethed for børn og unge.
- Rådets medlemmer tænkes bl.a. at bestå af repræsentanter fra branchen og personer med professionel viden om børn og unge.
- Det skal være obligatorisk for biografejere, distributører m.fl. at mærke, annoncere eller på anden måde oplyse om films egnethed for børn og unge.

I forhold til de gældende regler indeholder lovforslaget følgende hovedændringer:

Statens Filmcensur nedlægges, og der oprettes i stedet et Medieråd, hvor bl.a. folk med professionel

viden om børn og unge bliver repræsenteret. Samtidig bliver kredsen udvidet til også at omfatte repræsentanter for branchen.

Der vil ligesom i dag være bødestraf for ikke at mærke filmen, men mærkningen får alene vejledende karakter over for brugerne. Det er nu forældrene, som skal tage ansvar for deres børns forbrug af levende billeder.

Det fremgår dog af lovforslagets § 20, stk. 4 og 5, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at børn skal ledsages af forældrene, hvis de ønsker at se film i biografene, som af Medierådet er vurderet uegnet for deres aldersgruppe, eller tilsvarende at børn skal have forældrenes samtykke, hvis de ønsker at købe, leje eller låne film, jf. i øvrigt bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Ankeinstansen nedlægges. Der har gennemsnitligt i de sidste 5 år været 4-5 anker årligt. Da ordningen overgår til at være af vejledende karakter overfor brugerne, skønnes antallet af klager at ville falde yderligere. Hvis kulturministeren i samråd med Medierådet beslutter at indføre en forældreledsagerregel, eller på videoområdet en forældresamtykkesregel, kan kulturministeren dog, jf. § 23, stk. 2, fastsætte regler om videregående klageadgang, hvis der er behov herfor.

Medierådet får også til opgave at rådgive og bistå kulturministeren i sager om films egnethed for børn og unge og kan på eget initiativ behandle spørgsmål herom. Til rådet knyttes et sekretariat.

D. Statsfinansielle og administrative konsekvenser

1. Ny organisationsstruktur for filminstitutionerne

Sammenlægningen af filminstitutionerne til én institution med én bestyrelse forventes i løbet af nogle år at muliggøre driftsmæssige rationaliseringer. Umiddelbart vil iværksættelsen af den ny organisationsstruktur imidlertid være forbundet med en merudgift til aflønning af den administrerende direktør samt til eventuelle personalemæssige tilpasninger.

Endvidere må der også forventes merudgifter til varetagelse af forskningsforpligtelsen på museumssområdet. Merudgiften afholdes inden for Kulturministeriets bevillingsmæssige rammer.

2. Nyt medieråd for børn og unge

Udgifterne til den administrative drift af Medierådets sekretariat forventes at svare til de udgifter, der i dag er afsat til driften af Statens Filmcensur. Derudover må der forventes en forøgelse af driftsudgifterne til udgivelse af publikationer mv. som følge af, at lovforslaget indebærer, at Medierådet også tillægges

formidlingsopgaver, som i dag ikke er omfattet af filmcensurens virksomhed.

Merudgifterne afholdes inden for Kulturministeriets bevillingsmæssige rammer.

E. Andre konsekvenser

Lovforslaget indebærer en hævelse af den maksimale procentsats for støtte til filmproduktion uden forudgående konsulentbehandling fra 50 til 60. Herudover forventes lovforslaget ikke at få erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for kommuner og amtskommuner.

Lovforslaget indeholder adgang til at yde støtte til filmproduktion og er således omfattet af EF-traktatens statsstøtteregler. Lovforslaget skal derfor notificeres for Europakommissionen i medfør af EF-traktatens art. 93, stk. 3.

Lovforslaget skal ligeledes notificeres for så vidt angår de tekniske forskrifter i medfør af § 21 om mærkningspligt, jf. informationsproceduredirektivet om tekniske forskrifter nr. 83/189/EØF med senere ændringer.

Disse dele af lovforslaget kan ikke træde i kraft før Kommissionens godkendelse foreligger.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

I overensstemmelse med den gældende filmlovs § 1, stk. 1, fremgår det af stk. 1, at lovforslagets formål er at fremme filmkunst og filmkultur i Danmark. Der er imidlertid tilføjet »biografkultur« ud fra den betragtning, at udviklingen af filmkunsten og filmkulturen er tæt forbundet med befolkningens biografvaner.

Definitionen af film i stk. 2 er en videreførelse fra den gældende filmlov og lægger således hovedvægten på film i traditionel forstand samt videogrammer. Det er dog hensigten, at der efter regler fastsat i den i § 10 nævnte vedtægt også skal kunne ydes støtte til bl.a. multimedieproduktioner fremstillet i tilknytning til en filmproduktion. Se endvidere bemærkningerne til § 19, stk. 1.

Til § 2

I § 2 er der foretaget en redaktionel sammen-skrivning af de hovedopgaver, som Det Danske Filminstitut, Statens Filmcentral og Det Danske

Filmmuseum hver for sig er tillagt i den gældende filmlov. Lovforslaget tilsigter således ingen indskrænkninger i opgaverne, som vil blive nærmere beskrevet i den af kulturministeren fastsatte vedtægt for instituttet. Vedtægten, som i henhold til § 10 udarbejdes efter drøftelse med bestyrelsen, vil omfatte de opgaver, som de 3 institutioner har i henhold til den gældende filmlov. Det kan dog på baggrund af drøftelser med bestyrelsen vise sig hensigtsmæssigt at lade instituttet varetage andre opgaver.

Lovforslaget adskiller sig dog fra den gældende filmlov på følgende områder: Det Danske Filminstitut skal som en del af sine museumsopgaver forske i bl.a. filmsamlingen, jf. stk. 1, nr. 3, og skal sørge for publikumsrettede aktiviteter om film, jf. stk. 1, nr. 4. Institutet skal endvidere sikre en løbende dialog med filmbranchen og væsentlige brugergrupper om instituttets virksomhed, jf. stk. 1, nr. 5 og skal, jf. stk. 1, nr. 6 fremme professionelle eksperimenter og talentudvikling ved drift af værksteder. I den nuværende filmlov er bestemmelsen om drift af filmværkstederne fakultativ. I dag er der filmværksteder i København og Haderslev.

For så vidt angår instituttets museumsvirksomhed præciseres det, at forskning i instituttets samlinger nu – i lighed med museer under museumsloven – er en af instituttets opgaver. Formålet er bl.a. i højere grad at kunne stille filmsamlingerne til rådighed for filmforskningen og offentligheden.

Det er et væsentligt formål med etableringen af Filmhuset, at der i huset skal være en publikumsrettet del med biografer og andre faciliteter, hvor publikum skal kunne følge med i den nyeste udvikling inden for filmkunst og filmkultur.

De nuværende repræsentantskaber for Det Danske Filminstitut og for Statens Filmcentral foreslås nedlagt. Formålet med repræsentantskaberne har bl.a. været at skabe en formaliseret ramme omkring en dialog med filmbranchen og forskellige brugergrupper om institutionernes virke. Det er imidlertid fortsat ønskeligt med en dialog om instituttets virksomhed. Derfor er det i stk. 1, nr. 5, fastsat, at instituttet fortsat skal sikre en løbende dialog med filmbranchen og væsentlige brugergrupper om instituttets virksomhed, og til yderligere sikring heraf oprettes et særligt bruger- og publikumkontaktudvalg, jf. § 9. Forslaget indebærer større frihed for instituttet til at udvikle mere hensigtsmæssige former, hvorunder denne dialog kan finde sted.

Bestemmelsen i stk. 2 er identisk med den gældende filmlovs § 2, stk. 2, nr. 1.

Til § 3

På samme måde, som det er tilfældet i dag for Det Danske Filminstitut og Statens Filmcentral, er instituttet ifølge lovforslaget en bestyrelsesledet institution.

I § 3 foreslås det, at bestyrelsen består af indtil 7 medlemmer. Medarbejderne kan udpege 1 bestyrelsesmedlem, 3 medlemmer udpeges af kulturministeren. De 3 resterende medlemmer udpeges af de 3 råd. Af hensyn til en klar kompetencefordeling kan medlemmer af bestyrelsen ikke samtidig være medlem af rådene.

I modsætning til den gældende filmlov er filmbranchen ikke repræsenteret med tilforordnede i bestyrelsen. Filmbranchen er imidlertid repræsenteret med medlemmer i de 3 råd.

Til § 4

Det fremgår af stk. 1, at det er bestyrelsen, som har det overordnede ansvar for instituttets filmpolitiske linje og profil udadtil. Det forventes, at bestyrelsen aktivt vil præge den filmpolitiske dagsorden og støtte fornyelse og eksperimenter. I stk. 2 fastsættes, at bestyrelsen som instituttets øverste ledelse er ansvarlig over for kulturministeren for overholdelsen af de regler, der er fastsat for instituttets virksomhed. Dette indebærer, at bestyrelsen skal sørge for, at instituttet drives i overensstemmelse med filmloven og regler udstedt i henhold til filmloven. Endvidere skal bestyrelsen sørge for, at instituttet i sin virksomhed overholder lovgivningens almindelige regler for offentlig forvaltningsvirksomhed, og at instituttets midler anvendes i overensstemmelse med de bevilningsmæssige og regnskabsmæssige regler herfor.

I stk. 3 fastsættes det, at det er bestyrelsen, der ansætter instituttets direktion, som i henhold til § 5 ledes af den administrerende direktør. Bestyrelsen fastsætter direktionens størrelse.

Det fremgår af stk. 4 og 5, at bestyrelsen ansætter børnefilmkonsulenter og konsulenter for spillefilm og kort- og dokumentarfilm. Dette svarer til bestemmelserne i den gældende filmlov, hvor det er bestyrelserne for henholdsvis Det Danske Filminstitut og Statens Filmcentral, der ansætter filmkonsulenterne og programredaktørerne. Dog foreslås det, at programredaktørerne på kort- og dokumentarfilmområdet for fremtiden også benævnes »konsulenter«. Forslaget indebærer ingen ændringer i ansættelsesvilkår eller i arbejdsform.

Af stk. 6 fremgår det, at bestyrelsen nedsætter de i § 8 nævnte råd, hvilket skal ske i overensstemmelse med de procedurer for valg af medlemmer til rådene, som fastsættes i instituttets vedtægt. Det er således

bestyrelsen, som har ansvaret for, at disse procedurer igangsættes.

Til § 5

Det fremgår af § 5, at det er direktionens opgave at varetage den daglige ledelse af instituttet, og at det er den administrerende direktør, som er leder af direktionen.

I den første vedtægt for den nye institution, jf. § 10, vil det blive fastsat, at direktionen består af en direktør for spillefilm, en direktør for kort- og dokumentarfilm, en direktør for instituttets museumsopgaver samt en administrerende direktør. Det vil endvidere fremgå, at konsulenterne for henholdsvis spillefilmområdet og kort- og dokumentarfilmområdet refererer til direktørerne for de to områder.

Til § 6

Bestemmelsen i § 6 om konsulenterne opgaver på henholdsvis spillefilmområdet og kort- og dokumentarfilmområdet svarer til de gældende bestemmelser om konsulenterne og programredaktørerne bortset fra, at de ifølge lovforslaget afgiver forslag til direktionen – og ikke som i dag til bestyrelsen – om anvendelsen af de midler, der er til rådighed til produktion mv. af henholdsvis spillefilm og kort- og dokumentarfilm. Denne ændring er foretaget for at sikre en arbejdsdeling, hvor bestyrelsen varetager den overordnede ledelse af instituttet, mens behandlingen af enkeltstager fortrinsvis varetages af direktionen.

Det er fortsat hensigten, at konsulenterne ansættes i begrænsede åremål, således som det er tilfældet i dag. I vedtægten for instituttet, som vil blive fastsat af kulturministeren i henhold til § 10, vil det om konsulenterne ansættelsesperiode fremgå, at konsulenterne ansættes for indtil 3 år med mulighed for umiddelbar genansættelse, dog således at den samlede ansættelsesperiode højst kan blive 5 år.

Til § 7

Bestyrelsen for Det Danske Filminstitut kan i henhold til § 6, stk. 4 i den gældende filmlov efter regler fastsat af kulturministeren yde støtte til halvdelen af omkostningerne til produktion af spillefilm uden forudgående konsulentbehandling. Det foreslås, at instituttet fremover kan yde støtte med op til 60 procent af omkostningerne. Baggrunden for den foreslåede ændring er, at omkostningsniveauet for dansk producerede spillefilm er steget som følge af den udenlandske konkurrence. De stigende udgifter til bl.a. lancering og markedsføring har i de senere år givet vanskelige betingelser for navnlig de mindre

producenter, hvilket har afspejlet sig i en faldende ansøgningsmængde til ordningen. Det Danske Filminstituts bestyrelse har på denne baggrund anbefalet, at procentsatsen hæves fra 50 til 60. I de nærmere retningslinjer for ordningen, som kulturministeren fastsætter, jf. § 10, er det samtidig hensigten at hæve det beløb, der kan ydes til den enkelte filmproduktion fra 3,5 mio. kr. til 5 mio. kr. Det Danske Filminstitut bør i sin støttetildeling tilstræbe en andel på mindst 40 procent risikovillig privat kapital i den enkelte filmproduktion og bør desuden sikre, at de støttede film distribueres i et passende antal kopier.

Til § 8

Det fastsættes i § 8, at der skal nedsættes et Råd for Spillefilm, et Råd for Kort- og Dokumentarfilm og et Museumsråd på hver 5 medlemmer, som skal rådgive bestyrelsen og direktionen om henholdsvis spillefilm, kort- og dokumentarfilm og om instituttets museumsvirksomhed.

Rådet for Spillefilm og Rådet for Kort- og Dokumentarfilm består hver af 3 repræsentanter for filmbranchen og 2 øvrige medlemmer med mediemæssig og kulturel indsigt.

Medlemmerne af Museumsrådet skal repræsentere museumsfaglig, filmhistorisk, branchemæssig og forskningsmæssig indsigt.

Rådene udpeger hver et medlem til instituttets bestyrelse, som jf. § 3, stk. 7, ikke må være medlem af rådene.

Rådene får bl.a. til opgave at rådgive bestyrelsen og direktionen om overordnede retningslinjer for de respektive områder, afgive indstilling til bestyrelsen om ansættelse af konsulenter og udøve efterkritik og evaluering af instituttets indsats på de respektive områder.

Til § 9

Til varetagelse af kontakten til instituttets brugere og til publikum generelt oprettes der et særligt kontaktudvalg, der sammensættes af bruger- og publikumsorganisationer og interessegrupper inden for såvel spillefilm som kort- og dokumentarfilm og museumsvirksomhed. Kontaktudvalget skal have til opgave at følge instituttets virksomhed og afgive forslag herom til bestyrelsen. Kontaktudvalget skal mødes mindst én gang årligt.

Til § 10

Bestemmelsen giver bemyndigelse til, at kulturministeren i en samlet vedtægt for Det Danske Filminstitut kan fastsætte nærmere regler om instituttets

opgaver, om udpegning af en medarbejderrepræsentant til bestyrelsen og om instituttets interne kompetencefordeling, herunder direktionens sammensætning, jf. bemærkningerne til § 5. Endvidere skal der i vedtægten fastsættes nærmere regler om sammensætning af og opgaver mv. for rådene og kontaktudvalget, jf. bemærkningerne til §§ 8 og 9. Endelig skal der i vedtægten fastsættes regler om konsulentordningen, herunder om konsulenternes ansættelsesperiode, jf. bemærkningerne til § 6, og om støtte til produktion uden forudgående konsulentbehandling, jf. § 7.

Til § 11

I henhold til stk. 1, vil der, som hidtil, på de årlige finanslove blive afsat særskilte produktionsbevillinger til henholdsvis spillefilm og kort- og dokumentarfilm.

Stk. 2. om produktionsmidler til film for børn og unge svarer til § 16 i gældende filmlov.

Til § 12

Bestemmelsen svarer stort set til den nuværende filmlovs § 20. I stedet for en ubrugt kopi skal der nu afleveres »et eksemplar« af filmen. Dette tænkes udbygget i regler fastsat af kulturministeren, der nærmere definerer »eksemplar« som et såkaldt duplikatpositiv med finalmiks. Dette kan betragtes som basismateriale til filmen, hvorfra der senere kan tages kopier. Et duplikatpositiv udgør en betragtelig udgift for producenten, hvorfor princippet fastholdes om at afleveringen kun sker vederlagsfrit, hvis der er ydet støtte. Derudover specificeres det i stk. 1, at der skal afleveres billeder og materiale mv. til såvel reklame- som undervisningsbrug. Hensigten hermed er at sikre, at afleveringen også kommer til at omfatte fx cd-rom eller spil, der fremstilles i tilknytning til en filmproduktion til såvel undervisnings- som markedsføringsbrug. Efter stk. 2 skal der to år efter filmens første offentlige forevisning i Danmark afleveres en god kopi af filmen til instituttet. Der er ikke hermed tilsigtet en ændring af den nuværende ordning, hvorefter den afleverede kopi kan være brugt.

Af filmen til varetagelsen af instituttets kulturbevarende forpligtelse, jf. § 2, stk. 1, nr. 3, er det i stk. 5 fastsat, at instituttet, i tilfælde af at producenten ikke entydigt kan identificeres, kan lade afleveringspligten overgå til distributøren.

Til § 13

Bestemmelsen svarer til § 20, stk. 5 i den nuværende filmlov, bortset fra at aflevering ikke længere skal ske mod godtgørelse, men vederlagsfrit. Baggrunden herfor er, at aflevering af en videokopi ikke udgør en omkostningsmæssig belastning for den afleveringspligtige. Den afleveringspligtige defineres som distributøren.

Til § 14

Det er nødvendigt af hensyn til instituttets kulturbevarende opgave, jf. § 2, stk. 1, nr. 3, at afleveringspligten i tilfælde af dødsfald pålægges boet.

Til § 15

Kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om afleveringen, om bevaring og tilgængelighed af de afleverede film mv.

Til § 16

Bestemmelsen er en videreførelse af den nuværende lovs § 20, stk. 6.

Til §§ 17 og 18

Bestemmelserne er videreført fra den nuværende filmlovs §§ 21 og 23.

Til § 19

Ifølge stk. 1, skal Medierådet vejlede om egnethed for børn og unge af film mv. Hvis rådet vurderer, at der er behov herfor, kan vejledningsvirksomheden således foruden film også omfatte visse typer multimedieproduktioner og computerspil. Vejledningen gælder først og fremmest forældremyndighedens indehaver, men retter sig også mod andre, der tager vare på børnene, fx ugifte fædre eller andre personer, der tilhører samme husstand som forældremyndighedens indehaver og barnet, personer, der har et barn boende hos sig, jf. lov om social bistand, bedsteforældre eller andre familiemedlemmer, lærere m.fl.

Med hensyn til stk. 2 om de nærmere regler for Medierådets sammensætning mv. er det tanken, at rådet skal bestå af 5-7 medlemmer, som bl.a. repræsenterer branchen samt faggrupper med professionel viden om børn og unge. Medierådets medlemmer beskikkes af kulturministeren for en tidsbegrænset periode, fx 4 år.

Til § 20

Biografejere, distributører, sælgere, udlejere mv. får ifølge stk. 1 pligt til at indsende film til Medierådet med henblik på, at rådet foretager en vurdering af filmenes egnethed for børn og unge. Pligten til at indsende film til vurdering erstatter det nuværende forbud, jf. lov om filmcensur og lov om mærkning af videogrammer, imod at vise eller på anden måde udbrede film offentligt til børn og unge, med mindre filmene er godkendt for henholdsvis 12- og 16-årige af Statens Filmcensur. Selvom forbudet ophæves, er det fortsat nødvendigt, at der sker en vurdering af filmenes egnethed med henblik på vejledning af forældrene m.fl. For at sikre denne vurdering er det nødvendigt, at der er pligt til at indsende filmene til Medierådet. Overtrædelse af indsendelsespligten vil kunne straffes med bøde, jf. § 25. Undtagelser fra indsendelsespligten fremgår af bemærkningerne til stk. 3.

I stk. 2 fastsættes, at vurderingen af films egnethed for børn og unge foretages af Medierådet. Det er tanken, at den konkrete vurdering af den enkelte film udelukkende foretages af den del af rådets medlemmer, der har professionel viden om børn og unge, eller af suppleanter for disse med samme kvalifikationer. I stk. 2 er det endvidere fastsat, at vurderingen af films egnethed for børn og unge, ligesom Statens Filmcensurs afgørelser i dag, skal baseres på et skadelighedskriterium. Herved skal der lægges vægt på, om filmen indeholder scener, der må antages at virke forrænde på børn og unge, navnlig ved at svække deres hæmninger over for anvendelsen af vold. Der skal endvidere tages hensyn til, om filmen indeholder seksuelle skildringer, der efter Medierådets skøn ikke bør vises for børn og unge inden for de aldersgrænser, der fastsættes i medfør af stk. 3. Der skal desuden lægges vægt på, om filmen kan virke skræmmende eller fremkalde angst hos mindre børn. For lettere at kunne foretage vurderingen kan Medierådet rekvirere nærmere oplysninger om filmenes indhold, fx om længde, genre, voldsscener mv.

Med hensyn til stk. 3 om de nærmere regler for vurderingen af film, er det hensigten, at der i disse regler skal fastsættes aldersgrænser i overensstemmelse med Medierådets anbefalinger, som skal danne grundlag for vurderings- og vejledningsvirksomheden. Endvidere skal der fastsættes regler om, hvilke film der er undtaget fra rådets vurdering og dermed fra indsendelsespligten, jf. stk. 1 (undervisningsfilm og lign.).

Bestemmelserne i stk. 4 og 5 indebærer, at kulturministeren i samråd med Medierådet får mulighed

for at fastsætte »parental guidance-regler«, som kendes i en del andre lande, hvis det viser sig, at de nye vejledende regler indebærer, at for mange børn ser film, som frarådes for deres aldersgruppe. Overtrædelse af »parental guidance-reglerne« vil kunne straffes med bøde, jf. § 25.

I stk. 6 gives der mulighed for, at kulturministeren kan fastsætte gebyr for rådets vurdering af film, ligesom der i dag betales gebyr for censurering af film til delvis dækning af filmcensurens administrationsomkostninger.

Til § 21

Biografejere, distributører, sælgere, udlejere mv. får ifølge stk. 1 pligt til at oplyse om films egnethed for børn og unge ved mærkning. Dette indebærer, at Medierådets vurdering bl.a. skal fremgå af annoncer om filmen. Overtrædelse af mærkningspligten mv. vil kunne straffes med bøde, jf. § 25. Mærkningspligten skal sammen med Medierådets vejlednings- og oplysningsvirksomhed gøre det muligt for forældre at holde sig orienteret om det, som deres børn ser og dermed give forældrene bedre muligheder for at varetage deres ansvar for børnenes forhold til film.

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer, at der i regler fastsat af kulturministeren efter drøftelse med Medierådet er mulighed for at bestemme, at film, der ikke indsendes til vurdering i Medierådet, skal mærkes som uegnet for børn og unge i bestemte aldersgrupper fastlagt af Medierådet, jf. § 20, stk. 3, med mindre det drejer sig om film af en kategori, som helt kan undtages fra mærkning, fx undervisningsfilm.

Til §§ 22 og 23

I § 22 fastsættes det, at klager over afgørelser, som er truffet af Det Danske Filminstitut, kun kan indbringes for kulturministeren, hvis klagen omhandler rettlige spørgsmål. I alle andre tilfælde er bestyrelsen øverste klageinstans. I § 23 fastsættes tilsvarende for Medierådets afgørelser, idet der dog i stk. 2 gives en mulighed for, at kulturministeren kan fastsætte regler om videregående klageadgang over afgørelser om forældreledsagelse, jf. § 20, stk. 4, og forældresamtykke, jf. § 20, stk. 5.

Til § 24

Rigsrevisionen anbefaler, at der i tilskudslove indsættes bestemmelser vedrørende regnskab og revision, så der ikke efterfølgende opstår tvivl om hjemmel for fastsatte instrukser herom.

F. t. l. om film

Til § 25

Stk. 1 gælder overtrædelse af pligten til at aflevere film mv. til Det Danske Filminstitut, jf. §§ 12 og 13, pligten til at indsende film til Medierådet, jf. § 20, stk. 1, og pligten til at mærke eller på anden måde oplyse om films egnethed for børn og unge efter Medierådets vurdering, jf. § 21, stk. 1. I stk. 2 fastsættes det, at der skal kunne pålægges straf af bøde for overtrædelse af de nærmere regler om afleveringspligt efter § 15, af »parental guidance-regler« efter § 20, stk. 4 og 5, og af de nærmere regler om mærkning mv., som kulturministeren fastsætter i henhold til § 21, stk. 2.

Til § 26

I stk. 1 er det fastsat, at lovforslagets forskellige dele træder i kraft på forskellige tidspunkter. Baggrunden herfor er, at lovforslaget skal forelægges Europakommissionen i medfør af EF-traktatens art. 93, stk. 3 om statsstøtte, da det indeholder bestemmelser om støtte til filmproduktion, som ikke kan træde i kraft, før Europakommissionens godkendelse foreligger. Ligeledes skal lovforslagets bestemmelser om mærkningspligt mv. forelægges Europakommissionen til godkendelse efter reglerne om tekniske forskrifter, jf. direktiv nr. 83/189/EØF med senere ændringer.

Det er derfor nødvendigt at sikre, at de i den nuværende filmlov fastsatte opgaver for Det Danske Filminstitut, Statens Filmcentral og Det Danske

Filmmuseum varetages af Det Danske Filminstitut, indtil de afløses af opgaver i henhold til regler, der er fastsat i medfør af § 10. Endvidere er det nødvendigt at sikre, at lov om filmcensur og lov om mærkning af videogrammer forbliver i kraft, indtil kulturministeren har nedsat Medierådet og fastsat regler om vurdering og mærkning mv.

I stk. 4, 5 og 6 fastsættes, at Rådet for Spillefilm og Rådet for Kort- og Dokumentarfilm første gang nedsættes af de siddende bestyrelser for henholdsvis Filminstituttet og Statens Filmcentral, mens Museumsrådet første gang beskikkes af kulturministeren. Baggrunden herfor er, at rådene skal udpege medlemmer til bestyrelsen, som nedsætter rådene, men første gang rådene skal nedsættes, er der endnu ikke nogen bestyrelse. Det findes derfor hensigtsmæssigt at overlade opgaven første gang til de siddende bestyrelser for henholdsvis Filminstituttet og Statens Filmcentral, når det gælder henholdsvis spillefilm og kort- og dokumentarfilm. Da Det Danske Filmmuseum ikke har nogen bestyrelse, foreslås det, at Museumsrådet beskikkes første gang af kulturministeren.

I stk. 7 fastsættes det, at Medierådets vurderings- og vejledningsvirksomhed bliver fremadrettet, således at den kun skal gælde for film, der udbredes i Danmark, efter at kulturministeren har nedsat Medierådet og har udstedt regler herom. I stk. 8 fastsættes det, at afgørelser truffet i medfør af lov om filmcensur og lov om mærkning af videogrammer bliver vejledende fra det tidspunkt, hvor bestemmelserne om Medierådet træder i kraft.

Bilag 1**Resumé af konsulentrapport**

Konsulentfirmaet Performance A/S fik i 1995 til opgave at komme med et forslag til fremtidig organisering af filminstitutionerne efter indflytningen i Filmhuset. Kommissoriet for undersøgelsen lød: »Der foretages en undersøgelse af organisationen i Det Danske Filminstitut, Statens Filmcentral og Det Danske Filmmuseum med henblik på at belyse, hvilke forandringer i institutionernes nuværende organisation, der vil være hensigtsmæssige i forbindelse med indflytningen i Filmens Hus. Undersøgelsen skal baseres på interviews med bestyrelsen, den daglige ledelse og medarbejdere i de enkelte institutioner samt repræsentanter fra filmbranchen«.

31. marts 1996 afgav konsulentfirmaet en rapport med et forslag til fremtidig organisering af filminstitutionerne, som bl.a. tog sigte på at udnytte de nye muligheder for effektiviseringer og synergieffekter, som opstår, når filminstitutionerne samles i Filmhuset.

I rapporten foreslås det, at Det Danske Filminstitut, Statens Filmcentral og Det Danske Filmmuseum samles i én institution med én bestyrelse, som skal varetage den overordnede ledelse af institutionen. Den daglige ledelse af institutionen skal ifølge forslaget varetages af en direktion bestående af en administrerende direktør, en direktør for spillefilm og en direktør for kort- og dokumentarfilm. I tilknytning til direktionen foreslår konsulenter-

ne, at der oprettes et sekretariat med ansvar for økonomi, administration, personaleforhold, edb, kantine mv.

Inden for rammen af denne fælles ledelse og administration foreslår konsulenterne, at der oprettes 5 funktionelt adskilte enheder.

En enhed for kort- og dokumentarfilm som skal varetage en række af de opgaver, der i dag varetages af Statens Filmcentral, herunder produktionsstøtten til kort- og dokumentarfilm.

En enhed for spillefilm som skal varetage de opgaver, som i dag varetages af Det Danske Filminstitut, herunder produktionsstøtten til spillefilm.

Et Filmcenter med ansvar for de opgaver, der indebærer direkte kundekontakt, fx biografvirksomhed og andre publikumsrettede aktiviteter.

Et Cinematek som skal varetage kernen af de aktiviteter, som Det Danske Filmmuseum varetager i dag, herunder opsamling og bearbejdning af filmviden.

En enhed for Logistik og Teknik som bl.a. skal stå for filmdistribution, lager og arkivfunktioner samt restaurering og vedligeholdelse af film.

For at sikre samarbejde og koordination på tværs af de fem søjler skal der ifølge forslaget etableres en række faste udvalg.

Bilag 2

Kulturministeriets lovbekendtgørelse nr. 342 af 2. maj 1996

Bekendtgørelse af filmlov

Herved bekendtgøres lov nr. 218 af 5. april 1989 om film med de ændringer, der følger af lov nr. 380 af 6. juni 1991 og lov nr. 289 af 27. april 1994.

Kapitel 1

Formål

§ 1. Lovens formål er at fremme filmkunst og filmkultur i Danmark.

Stk. 2. Ved film forstås i denne lov levende billeder af enhver art uanset optagelses- og forevisningsform, herunder fotografiske film og videogrammer, bortset fra fjernsynsudsendelser.

Kapitel 2

Det Danske Filminstitut

§ 2. Det Danske Filminstitut har for så vidt angår spillefilm følgende opgaver:

- 1) at yde støtte til udarbejdelse af manuskripter til danske film,
- 2) at yde støtte til produktion af danske spillefilm,
- 3) i særlige tilfælde at producere eller være medproducent af danske film,
- 4) at yde hel eller delvis udligning af tab ved produktion af danske film af kunstnerisk kvalitet,
- 5) at yde støtte til import, distribution og forevisning af kunstnerisk værdifulde film og film, der skønnes særligt egnede for børn og unge, og
- 6) at træffe foranstaltninger, der kan fremme

salget af og i øvrigt tjene til udbredelsen af kendskabet til danske film i udlandet.

Stk. 2. Herudover kan instituttets midler anvendes til følgende formål:

- 1) støtte til den selvejende institution Det Danske Filmstudie og anden filmstudievirksomhed,
- 2) drift af filmværksteder,
- 3) støtte til indretning eller modernisering af biografer,
- 4) ydelse af stipendier inden for filmkunstneriske og filmtekniske områder,
- 5) støtte til udgivelse af publikationer vedrørende film og
- 6) støtte til andre aktiviteter til fremme af filmkunst og filmkultur i Danmark.

§ 3. Det Danske Filminstitut ledes af en bestyrelse bestående af fem medlemmer, der beskikkes af kulturministeren. Tre medlemmer beskikkes efter forslag fra repræsentantskabet, jf. § 7, og to medlemmer udpeges af ministeren. Blandt medlemmerne beskikker ministeren en formand og en næstformand. Beskikkelserne gælder for fire år. Umiddelbar genbeskikkelse kan kun ske for én periode. Der skal ved bestyrelsens sammensætning lægges vægt på, at medlemmerne tilsammen repræsenterer kulturel, mediemæssig og økonomisk indsigt.

Stk. 2. Medlemmer af bestyrelsen udpeges blandt personer, der ikke er repræsentanter for

eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film eller beklæder filmfaglige stillingsposter. Kulturministeren kan i særlige tilfælde fravige denne bestemmelse.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen kan ikke være medlemmer af repræsentantskabet eller beklæde de konsulentstillinger, der er nævnt i § 6 og § 17, stk. 3.

Stk. 4. Kulturministeren beskikker to filmfaglige repræsentanter til bestyrelsen som tilfornordnede uden stemmeret. For hver af de tilfornordnede udpeges en suppleant. De tilfornordnede beskikkes efter forslag fra de organisationer, der repræsenterer filmproducenterne, filminstruktørerne, filmteknikerne, biografindehaverne og filmudlejerne.

§ 4. Bestyrelsen har den overordnede ledelse af Filminstitutets virksomhed og fordeler de midler, som er til rådighed, på de formål, der er nævnt i § 2. Bestyrelsen træffer den endelige administrative afgørelse med hensyn til dispositioner efter § 2.

§ 5. Filminstitutets daglige ledelse forestås af en direktør, som efter forslag fra bestyrelsen ansættes af kulturministeren.

Stk. 2. Direktøren ansætter instituttets personale bortset fra de konsulenter, der er nævnt i § 6, samt den børnefilmkonsulent, der er nævnt i § 17, stk. 3.

§ 6. Filminstitutets bestyrelse ansætter indtil tre filmkonsulenter. Konsulenterne må ikke være repræsentanter for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film.

Stk. 2. Konsulenterne ansættes for indtil tre år. Umiddelbar genansættelse kan ske for et år ad gangen, maksimalt tre gange. Ved ansættelse af nye konsulenter skal den nødvendige kontinuitet sikres ved at lade ansættelserne ske tidsmæssigt forskudt.

Stk. 3. Konsulenterne foretager den endelige kunstneriske vurdering og afgiver forslag til bestyrelsen om anvendelsen af de midler, som bestyrelsen stiller til rådighed for de formål, der er nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 4. Filminstitutets bestyrelse kan efter bestemmelser fastsat af kulturministeren yde støtte til halvdelen af omkostningerne til produktion af spillefilm uden forudgående konsulentbehandling efter stk. 3.

§ 7. Filminstitutets repræsentantskab har til opgave at følge instituttets virksomhed, fremkomme med forslag til tre medlemmer til bestyrelsen, jf. § 3, modtage beretning og regnskab fra bestyrelsen og forelægge disse for kulturministeren med de bemærkninger, det ønsker at knytte dertil.

Stk. 2. Repræsentantskabet består af indtil tyve medlemmer, som beskikkes af kulturministeren for fire år efter forslag fra de betydende institutioner, organisationer og interessegrupper inden for dansk spillefilm. Repræsentantskabet vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand. Medlemmer af repræsentantskabet kan ikke beklæde de konsulentstillinger, der er nævnt i § 6 og § 17, stk. 3.

§ 8. Kulturministeren fastsætter efter forslag fra henholdsvis bestyrelsen og repræsentantskabet forretningsordenen for de pågældende organer og efter forslag fra bestyrelsen nærmere regler for filmkonsulenternes virksomhed.

Kapitel 3

Statens Filmcentral

§ 9. Statens Filmcentrals opgave er at fremme oplysning, uddannelse og kunstnerisk og kulturel aktivitet ved at producere danske kortfilm og i øvrigt indkøbe kortfilm og distribuere sådanne til undervisningsinstitutioner, biblioteker og andre institutioner, foreninger og enkeltpersoner.

Stk. 2. Filmcentralen fremskaffer information og materiale om kortfilm til de lånere, der er nævnt i stk. 1, samt udgiver eller støtter udgivelsen af oplysende materiale.

Stk. 3. Filmcentralen kan efter anmodning yde statslige og kommunale institutioner samt institutioner, der overvejende drives for offentlige midler, bistand til produktion af kortfilm.

Stk. 4. Filmcentralen kan i særlige tilfælde distribuere spillefilm, herunder spillefilm for børn og unge, spillefilm, der er produceret af Det Danske Filminstitut eller med støtte af dette, samt udenlandske spillefilm, der er importeret med støtte af Filminstituttet.

§ 10. Statens Filmcentral ledes af en bestyrelse bestående af fem medlemmer, som beskikkes af kulturministeren. Tre medlemmer beskikkes efter forslag fra repræsentantskabet, jf. § 14. Ét medlem beskikkes efter forslag fra Amtsrådsforeningen i Danmark og Kommu-

neres Landsforening, og ét medlem udpeges af ministeren. Blandt medlemmerne beskikker ministeren en formand og en næstformand. Beskikelserne gælder for fire år. Umiddelbar genbeskikkelse kan kun ske for én periode. Der skal ved bestyrelsens sammensætning lægges vægt på, at medlemmerne tilsammen repræsenterer kulturel, mediemæssig og økonomisk indsigt.

Stk. 2. Medlemmerne af bestyrelsen udpeges blandt personer, der ikke er repræsentanter for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film eller beklæder filmfaglige stillingsposter. Kulturministeren kan i særlige tilfælde fravige denne bestemmelse.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen må ikke være medlemmer af repræsentantskabet eller programredaktionen, jf. § 13, eller beklæde den konsulentstilling, der er nævnt i § 17, stk. 4.

Stk. 4. Kulturministeren beskikker to filmfaglige repræsentanter til bestyrelsen som tilfornordnede uden stemmeret. For hver af disse tilfornordnede udpeges en suppleant. De filmfaglige repræsentanter beskikkes efter indstilling fra de organisationer, der repræsenterer filmproducenterne, filminstruktørerne og filmteknikerne.

§ 11. Bestyrelsen har den overordnede ledelse af Filmcentralens virksomhed og fordeler de midler, som er til rådighed, på de formål, der er nævnt i § 9, stk. 1, og træffer den endelige administrative afgørelse om midlernes anvendelse.

§ 12. Filmcentralens daglige ledelse forestås af en direktør, som efter forslag fra bestyrelsen ansættes af kulturministeren.

Stk. 2. Direktøren ansætter Filmcentralens personale bortset fra medlemmerne af programredaktionen, jf. § 13, og børnefilmkonsulenten, jf. § 17, stk. 4.

§ 13. Filmcentralens bestyrelse ansætter indtil tre medlemmer af en programredaktion. Medlemmerne må ikke være repræsentanter for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film.

Stk. 2. Programredaktørerne ansættes for indtil tre år. Umiddelbar genansættelse kan ske for ét år ad gangen, maksimalt tre gange.

Ved ansættelse af nye programredaktører skal den nødvendige kontinuitet sikres ved at lade ansættelserne ske tidsmæssigt forskudt.

Stk. 3. Programredaktionen foretager den endelige kunstneriske vurdering og afgiver forslag til bestyrelsen om anvendelse af de midler, som bestyrelsen stiller til rådighed for produktion og indkøb af kortfilm.

§ 14. Filmcentralens repræsentantskab har til opgave at følge Filmcentralens virksomhed, fremkomme med forslag til tre medlemmer af bestyrelsen, jf. § 10, modtage beretning og regnskab fra bestyrelsen og forelægge disse for kulturministeren med de bemærkninger, det ønsker at knytte dertil.

Stk. 2. Repræsentantskabet består af indtil tyve medlemmer, som beskikkes af kulturministeren for fire år efter forslag fra de betydende brugergrupper, forskningsorganisationer samt organisationer og interessegrupper inden for dansk kortfilm. Repræsentantskabet vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand. Medlemmer af repræsentantskabet kan ikke være medlemmer af den programredaktion, der er nævnt i § 13, eller beklæde den konsulentstilling, der er nævnt i § 17, stk. 4.

§ 15. Kulturministeren fastsætter efter forslag fra henholdsvis bestyrelsen og repræsentantskabet forretningsordenen for de pågældende organer og efter forslag fra bestyrelsen nærmere regler for programredaktionens virksomhed.

Kapitel 4

Film for børn og unge

§ 16. Af de midler, som Det Danske Filminstituts bestyrelse efter § 2, stk. 1, nr. 2, 3 og 5, afsætter til produktion, import, distribution og forevisning af spillefilm, og af de midler, som Statens Filmcentralens bestyrelse efter § 9, stk. 1, afsætter til produktion og indkøb af kortfilm, afsættes mindst 25 pct. til film for børn og unge. Såfremt der ikke fremkommer et tilstrækkeligt antal egnede projekter hertil, kan de ledige midler anvendes til Filminstituttets og Filmcentralens øvrige formål.

§ 17. Bestyrelserne for Filminstituttet og for Filmcentralen ansætter hver en børnefilmkonsulent, der ikke må være repræsentant for eller

ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film.

Stk. 2. Konsulenterne ansættes for indtil tre år. Umiddelbar genansættelse kan ske for ét år ad gangen, maksimalt tre gange.

Stk. 3. For så vidt angår spillefilm for børn og unge foretager børnefilmkonsulenten den endelige kunstneriske vurdering og afgiver forslag til bestyrelsen for Filminstituttet om anvendelsen af de midler, der er nævnt i § 16. For så vidt angår midler til filmproduktion afgives forslag efter drøftelse med de konsulenter, der er nævnt i § 6.

Stk. 4. For så vidt angår kortfilm for børn og unge foretager børnefilmkonsulenten den endelige kunstneriske vurdering og afgiver efter drøftelse med den programredaktion, der er nævnt i § 13, forslag til bestyrelsen for Statens Filmcentral om anvendelsen af de midler, der er nævnt i § 16.

Stk. 5. Børnefilmkonsulenterne virker i øvrigt som initiativtagende på børnefilmområdet.

§ 18. Kulturministeren fastsætter nærmere regler for børnefilmkonsulenternes virksomhed efter forslag fra bestyrelserne for Filminstituttet og Filmcentralen.

Kapitel 5

Det Danske Filmmuseum

§ 19. Det Danske Filmmuseum har til opgave at sikre bevarelsen af film, filmbilleder og andet materiale vedrørende film, at indsamle og udlåne film- og tv-litteratur og at udbrede kendskabet til filmens historie, bl.a. ved forevisning af film.

Stk. 2. Museet ledes af en direktør, som ansættes af kulturministeren.

§ 20. Af enhver dansk film, der forevises offentligt, skal producenten på begæring aflevere en ubrugt kopi til Filmmuseet og et fuldstændigt sæt af de til reklamebrug fremstillede billeder fra filmen. Såfremt der efter denne lov er ydet støtte til filmens produktion, skal afleveringen ske vederlagsfrit.

Stk. 2. To år efter en dansk films første offentlige forevisning i Danmark skal producenten vederlagsfrit deponere en god brugt kopi af filmen på museet.

Stk. 3. Negativer til danske film, der har været forevist offentligt, og negativer til de til re-

klamebrug fremstillede billeder fra film må ikke tilintetgøres, forinden de vederlagsfrit har været tilbudt museet og dette har erklæret ikke at ville overtage dem.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse på danske film, der ikke har været forevist offentligt, men som har været sat i distribution med henblik på at nå ud til bredere kredse.

Stk. 5. Af enhver dansk film, der distribueres og sælges i Danmark i videokassetteform i over 50 eksemplarer, skal der mod godtgørelse afleveres en ubrugt kopi til museet.

Stk. 6. Kopierne, billederne og negativerne må ikke udnyttes forretningsmæssigt af museet.

Stk. 7. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om afleverings-, deponerings- og tilbudspligten, herunder om undtagelse fra disse pligter.

Kapitel 6

Danske og koproducerede film

§ 21. Ved en dansk film forstås i denne lov en film, der har dansk producent. Endvidere skal filmen være indspillet på dansk eller rumme en særlig kunstnerisk eller teknisk indsats, som medvirker til fremme af filmkunst og filmkultur i Danmark.

Stk. 2. Ved en dansk producent forstås

- 1) en person, der har dansk statsborgerskab eller har bopæl her i landet,
- 2) et aktieselskab eller anpartsselskab, der er registreret her i landet,
- 3) en statslig eller kommunal institution,
- 4) et andet her i landet hjemmehørende selskab med begrænset ansvar, herunder fonde og foreninger, hvis direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne har dansk statsborgerskab eller har bopæl her i landet, eller
- 5) et udenlandsk aktieselskab eller anpartsselskab, der har indregistreret filial hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, eller et andet udenlandsk selskab med begrænset ansvar, for så vidt filialbestyreren har dansk statsborgerskab eller har bopæl her i landet.

Stk. 3. En film, der er optaget ved samarbejde med en eller flere udenlandske producenter og mindst én dansk producent (koproduktion), kan betragtes som dansk under forudsætning af, at der er et rimeligt forhold mellem den danske og den udenlandske økonomiske ind-

sats og indflydelse på produktionen og mellem indsatsen fra hver side af arbejdet i kunstnerisk eller i teknisk henseende.

Stk. 4. Kravet om bopæl, statsborgerskab, hjemsted m.v. her i landet efter stk. 2 finder ikke anvendelse, såfremt internationale aftaler, herunder Traktaten om Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Overenskomsten om Fællesnordisk Arbejdsmarked, gør det nødvendigt.

Kapitel 7

Den Danske Filmskole

§ 22. (Ophævet).

Kapitel 8

Forskellige bestemmelser

§ 23. Kommuner og amtskommuner kan drive virksomhed for filmproduktion, filmforevisning og filmudlejning og kan yde støtte i form af tilskud, lån eller garanti for lån til filmproduktion, filmudlejning og biografvirksomhed.

§ 23a. Misligholdte lån ydet i henhold til den tidligere lovgivning om film og biografer, jf. lovbekendtgørelse nr. 517 af 22. september 1977, kan med tillæg af renter og omkostninger inddrives af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning (Hypotekbanken). Hypotekbanken kan inddrive skyldige beløb ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelsen, herunder om straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Hypotekbanken kan indhente de oplysninger hos skattemyndigheder og andre offentlige myndigheder om den pågældende, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af skyldige beløb efter stk. 1, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

Kapitel 9

Straffebestemmelser

§ 24. Overtrædelse af § 20 straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes af kulturministeren i medfør af § 20, stk. 7, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestem-

melser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 25. Loven træder i kraft den 1. maj 1989.

Stk. 2. Lov om film, jf. lovbekendtgørelse nr. 997 af 19. december 1986, ophæves.

Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om beskikkelsesperioders udløb i forbindelse med ikrafttrædelsen af denne lov.

§ 26. I forbindelse med omlægningen af støtten til produktion af danske spillefilm fra udlån til tilskud, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, omlægges også tidligere udbetalte statslån til tilskud.

§ 27. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 380 af 6. juni 1991, hvorved § 23 a indsættes, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse.

§ 33

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende og finder også anvendelse på fordringer forfaldne før lovens ikrafttræden.¹⁾

Lov nr. 289 af 27. april 1994, hvorved § 22 ophæves, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse.

§ 17

Loven træder i kraft den 1. august 1994. (Stk. 2, og stk. 3, er udeladt.)

Kulturministeriet, den 2. maj 1996

¹⁾ Loven blev offentliggjort i Lovtidende den 7. juni 1991.

Bilag 3

Ministeriet for kulturelle anliggenders bekendtgørelse nr. 211 af 30. maj 1980

Bekendtgørelse af Lov om filmcensur

Herved bekendtgøres lov nr. 135 af 29. marts 1969 om filmcensur med de ændringer, der følger af lov nr. 169 af 14. maj 1980.

§ 1. Enhver film, der forevises offentligt for børn under 12 eller 16 år, skal forinden af statens filmcensur være godkendt for børn i den pågældende aldersgruppe. Denne lovs bestemmelser finder også anvendelse på videogrammer.

Stk. 2. Fjernsynsudsendelser omfattes ikke af bestemmelsen i stk. 1.

Stk. 3. Censurens afgørelse træffes på grundlag af en vurdering af, om filmen kan antages at være skadelig for børn. Afgørelsen kan gå ud på,

- 1) at filmen godkendes uden nogen begrænsning,
- 2) at filmen godkendes uden nogen begrænsning, men frarådes for børn under 7 år,
- 3) at filmen ikke må forevises for børn under 12 år,
- 4) at filmen ikke må forevises for børn under 16 år.

Godkendelsen kan endvidere betinges af, at nærmere angivne billeder eller afsnit af filmen bortklippes.

§ 2. Statens filmcensur består af en formand og et af ministeren for kulturelle anliggenders fastsat antal andre medlemmer. Formanden skal opfylde betingelserne for udnævnelse til dommer. De øvrige medlemmer skal have gennemgået en pædagogisk eller psykologisk uddannelse eller gennem deres beskæftigelse ha-

ve erhvervet særlig indsigt i børne- og ungdomsproblemer.

Stk. 2. Censurens medlemmer beskikkes af ministeren for kulturelle anliggenders for et tidsrum af 4 år. Ingen kan genbeskikkes mere end 2 gange.

Stk. 3. Til bistand for censuren kan der antages en konsulent, der er sagkyndig i børnepsykiatri.

§ 3. Den, der har indleveret en film til censur, kan inden 4 uger efter at have modtaget meddelelse om censurens afgørelse indbringe denne for det i stk. 2 omhandlede ankenævn.

Stk. 2. Ankenævnet består af en formand og 4 andre medlemmer. Formanden skal opfylde betingelserne for udnævnelse til dommer. Af de øvrige medlemmer skal 2 have gennemgået en pædagogisk eller psykologisk uddannelse, medens de 2 andre udpeges blandt personer, der har vist særlig interesse for børne- og ungdomsproblemer.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 2, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på ankenævnets medlemmer.

§ 4. Ved offentlig forevisning af film, som i henhold til censurens afgørelse frarådes for børn under 7 år eller ikke må forevises for børn under 12 eller 16 år, skal censurens afgørelse bekendtgøres ved tydeligt opslag; ligeledes

skal annoncer om offentlig filmforevisning indeholde tydelig oplysning om censurens afgørelse.

Stk. 2. Ved offentlig forevisning af film, der ikke har været indleveret til censur, skal det på tilsvarende måde tilkendegives, at børn under 16 år ikke har adgang til forevisningen.

Stk. 3. Ministeren for kulturelle anliggender kan fastsætte nærmere regler om udformningen af de i stk. 1 og 2 nævnte opslag og annoncer.

§ 5. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter de nærmere regler for censurens og ankenævnets virksomhed.

Stk. 2. For censurering af film betales en afgift, der fastsættes af ministeren for kulturelle anliggender.

§ 6. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 1, og § 4 straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, som fastsættes i henhold til § 4, stk. 3, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Ved overtrædelser begået af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber og lignende kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 7. Loven træder i kraft den 1. juli 1969.

Stk. 2. Lov nr. 117 af 13. april 1938 om biografteatervæsenets ordning §§ 20'23 ophæves.

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som landsdelens særlige forhold tilsiger.

Lov nr. 169 af 14. maj 1980 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. august 1980.

Ministeriet for kulturelle anliggender, den 30. maj 1980

LISE ØSTERGAARD

/ B. Hedemand

Bilag 4

Kulturministeriets lovbekendtgørelse nr. 34 af 25. januar 1996

Bekendtgørelse af lov om mærkning af videogrammer

Herved bekendtgøres lov nr. 435 af 1. juni 1995 om mærkning af videogrammer med de ændringer, der følger af lov nr. 1084 af 20. december 1995.

§ 1. Videogrammer, der erhvervsmæssigt sælges og udlejes eller på anden måde udbredes offentligt i Danmark, skal mærkes med oplysning om deres egnethed for børn og unge under 12 eller 16 år, jf. dog § 4, stk. 3.

§ 2. Den, der erhvervsmæssigt sælger eller udlejer eller på anden måde udbreder videogrammer offentligt i Danmark, har pligt til at sikre, at disse er mærket i overensstemmelse med lovens § 4.

§ 3. Et videogram, der er mærket som uegnet for børn og unge under 12 eller 16 år, må ikke erhvervsmæssigt sælges eller udlejes eller på anden måde udbredes offentligt til børn og unge i de pågældende aldersgrupper.

§ 4. Vurdering af videogrammets egnethed for børn og unge foretages af Statens Filmcensur, jf. lov om filmcensur. Afgørelsen træffes på baggrund af en vurdering af, om videogrammet kan antages at være skadeligt for børn og unge under 12 eller 16 år.

Stk. 2. Et videogram, der ikke har været udleveret til Statens Filmcensur, skal mærkes som uegnet for børn og unge under 16 år, medmindre Statens Filmcensur har godkendt dets indhold til offentlig forevisning for børn og unge under 12 eller 16 år.

Stk. 3. Statens Filmcensur udarbejder en fortegnelse over videogramkategorier, der er undtaget fra mærkning som følge af indholdets åbenbart uskadelige karakter.

§ 5. Den, der har indleveret et videogram til Statens Filmcensur, kan inden fire uger efter at have modtaget censurens afgørelse indbringe denne for ankenævnet for filmcensur, jf. lov om filmcensur.

Stk. 2. Ankenævnets afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 6. Der opkræves gebyrer til hel eller delvis dækning af udgifter til vurdering af videogrammer samt til behandling af klager. Gebyrernes størrelse fastsættes af kulturministeren.

§ 7. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om mærkning af videogrammer.

§ 8. Overtrædelse af bestemmelserne i §§ 2 og 3 straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er en overtrædelse begået af et selskab, en forening, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten,

en kommune eller et kommunalt fællesskab, der er omfattet af § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 9. Kulturministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.¹⁾

Stk. 2. Loven gælder for videogrammer, der fremstilles eller indføres efter lovens ikrafttræden med henblik på erhvervsmæssig salg eller udleje eller anden udbredelse offentligt i Danmark.

Stk. 3. (Ophævet).

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 1084 af 20. december 1995 indeholder følgende ikrafttrædelse:

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i lovtidende.²⁾

Kulturministeriet, den 25. januar 1996

SUSANNE BOE

---

¹⁾ Loven trådte i kraft den 1. maj 1995.

²⁾ Loven blev offentliggjort i Lovtidende den 21. december 1995. Loven vedrører ophævelse af en revisionsbestemmelse.

Skriftlig fremsættelse (30. oktober 1996)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til Lov om film.
(Lovforslag nr. L 43).

Lovforslaget indeholder et forslag om at sammenlægge Det Danske Filminstitut, Statens Filmcentral og Det Danske Filmmuseum til én institution, der får navnet **Det Danske Filminstitut**. Institutionerne er nu flyttet sammen i det nye Filmhus i København, der skal være rammen om en lang række nye og spændende aktiviteter for alle med interesse for film. Hermed er en enestående chance skabt for at styrke og synliggøre dansk film ved en forening af kræfterne. I lovforslaget foreslås det derfor at samle de tre institutioner i én institution med en fælles bestyrelse og en direktion, som ledes af en administrerende direktør. Hermed sikres en slagkraftig og effektiv organisation, der kan føre dansk film og dansk filmpolitik ind i det næste årtusind. For samtidig at tilgodese områdernes faglige og kunstneriske særpræg foreslås det, at der oprettes tre råd: Et råd for spillefilm, et råd for kort- og dokumentarfilm og et museumsråd, der skal rådgive institutionen indenfor hver sit område. Med denne opbygning er det min overbevisning og mit håb, at dansk film er klar til de udfordringer, som det 21. århundrede måtte byde på.

Lovforslaget indeholder også et forslag til at oprette et **Medieråd for Børn og Unge**, der skal erstatte Statens Filmcensur. Filmcensuren i flere lande er under opbrud. Det var bl.a. konklusionen på en nylig afholdt filmcensorkonference i London. Det erkendes, at mediebilledet nu er så stort og så varieret, at forbud og kontrol ikke længere er effektive midler til at hindre udbredelsen af den værste vold i medierne. Filmcensuren, som vi kender den, er opbygget i en tid, da befolkningens forbrug af levende

billeder kunne kontrolleres ved biografens billetluge. Den tid er definitivt forbi. Et flertal af Folketingets partier anbefalede derfor i foråret i forbindelse med Fremskridtspartiets forslag L 217 at ophæve lov om filmcensur og lov om mærkning af videogrammer. Istedet for censur og forbud har regeringen besluttet at udbygge vejledningen af forældrene m.fl. Medierådet skal overvejende bestå af personer med professionel viden om børn og unge, der – ligesom Statens Filmcensur gør det i dag – skal gennemse og vurdere film og på baggrund heraf vejlede forældre m.fl. om films egnethed for børn og unge. Filmbranchen, der jo har den umiddelbare kontakt med publikum, vil også få plads i rådet, men skal naturligvis ikke deltage i selve vurderingen af filmene. På baggrund af de retningslinier Medierådet opstiller, skal det være obligatorisk for filmdistributører m.fl. at indsende film til vurdering og at mærke, annoncere eller på anden måde oplyse om films egnethed for børn og unge.

Lovforslaget omfatter ikke umiddelbart tv-udsendelser. Men det vil være naturligt, at Medierådet og tv-stationerne indleder en dialog om tv-udsendelsers påvirkning af børn og unge og om oplysning og vejledning herom.

Lovforslaget er udformet som en rammelov i den forstand, at den overlader den nærmere regelfastsættelse af forskellige spørgsmål til kulturministeren. Bl.a. spørgsmålet om opgaver og intern kompetencefordeling for Det Danske Filminstitut og om Medierådet for Børn og Unges vurderings- og vejledningsvirksomhed. Lovforslaget er netop udformet for at give spillerum til den nye bestyrelse og det nye Medieråd, der selv bør være med til at udfylde rammerne for deres virksomhed. Så meget desto mere som det handler om levende billeder – måske det af kulturens områder, hvor udviklingen går stærkest i øjeblikket.

Jeg skal herefter anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.